

AVRUPA’NIN TÜRK KÖYLERİ

TURKISH VILLAGES IN EUROPE

“Türksüz Türk köyü” duyduunuz mu hiç? Ya da Türk olmadığı halde Türk gibi yaşayanları? Olur mu hiç demeyin, olmuş gerçekten.

Have you ever heard about "a Turkish village without any Turk"? Or about those who live quite like Turks even though they are not Turkish? Never say never. It is a fact.

FAYMONVILLE
 MOENIA
 TURKEYE
 IPTHAUSEN
 ST. ANNA TER MULDEN
 LA CORUNA

“Gitmesek de kalmasak da o köy bizim köyümüzdür” nakaratında geçen köyleri göreceğiz, görmesek de bizden izler taşıyan toprakları ziyaret edeceğiz. Avrupa’nın göbeğinde, belki pek çoğumuzun yolunun hiç düşmediği saklı köşelerde, aralarında tek bir Türk bulunmamasına rağmen kendilerine “Türk” diyen insanların yaşadığı köylere gideceğiz.

Hazırsanız, yemyeşil yamaçlara yaslanmış, dağların arasına gizlenmiş bu küçük köylere doğru yola çıkıyoruz hep birlikte.

Moena köyü(İtalya):

Kuzey İtalya’nın Tarento bölgesindeyiz. Manzori Dağları’nın eteklerinde, Avusturya sınırına yakın bir köye düşüyor yolumuz. Resmî adının Moena olduğuna bakmayın, sakinleri “La Turkhia” yani “Türkiye” diyorlar yaşadıkları topraklara. Yazın 3 bin, kışın 15 bin civarında insanın yaşadığı bu köyde her yıl, temmuz ayında Türk festivali düzenleniyor. Festivalde köy halkı evlerini kırmızı bayraklar ile donatıyor, çocuklarını Türk kıyafetleri ile giydirip süslüyor, köylülerle birlikte

mehter takımı yürüyor festival kortejinde. Köyün en yaşlısı Sultan oluyor, atalarını temsilen kortejin başına geçiyor. Peki Türkiye’yi hiç görmemiş, hiçbiri Türkçe konuşamayan Moena halkı neden bu kadar Türk hissediyor kendini? Bu hikâyenin Viyana Kuşatması’na kadar uzanan bir geçmişi var.

Halk arasında anlatılagelen rivayete göre;

2. Viyana kuşatması esnasında, Hasan adında ağır yaralı ve donmak üzere olan bir yeniçeri sığınır köye. Küçük köyün koca yürekli halkı bakıp iyileştirir, sonra da güzeller güzeli Marianna ile evlendirirler Hasan’ı. Aslında Osmanlı ordusunun değerli bir istihbarat subayıdır Balaban Hasan. Beş-altı dili anadili gibi konuşabilmektedir. Orduda pek çok başarıya imza atmış ve son olarak Viyana kuşatması esnasında dönemin sadrazamı Merzifonlu Kara Mustafa Paşa tarafından özel bir görevle vazifelendirilmiştir. Görevini başarıyla tamamladıktan sonra Paşa’ya konu hakkındaki düşüncelerini söyler. Ancak fikir anlaşmazlığına düştükleri sadrazam tarafından ölüm fermanı

verilir. Hasan’ı çok seven ve bu meselede haklı bulan yeniçeri ağası, onun kaçmasına göz yumar. Hasan yolda düşmanlarla çarpışırken yaralanır. Moenalı Marianna ve kardeşi bulup köylülere haber verir. Bu olayların üzerine kendisine kucak açan köyü benimser Hasan, artık burada yaşamaya karar verir. Ancak adetlerinden ve alışkanlıklarından da vazgeçemez. Köyde sarığı ve kılıcıyla dolaşırken bir yandan da tüm bilgisini, görgüsünü ve göreneklerini köylülerle paylaşır.

Derken bir gün Düka’nın askerleri çıkagelir. Köyü yağmalar, halktan ağır vergiler almaya başlarlar. Bunu kabullenemeyen Hasan, köylülere ayaklanmaya teşvik eder. Onlara ok atmayı, kılıç kullanmayı, savaş hakkında bildiği her şeyi öğretir. Askerler ikinci gelişlerinde ağır bir direnişle karşılaşır. Böylece köyün kahramanı olur Hasan, “El Turco” olarak anılmaya başlar.

Günümüzde Moena halkı hâlâ Yeniçeri Hasan’ı ataları olarak görmekte, ona sahip çıkmaktadır. Her yıl temmuz ayında Moena köylülerinin Düka’nın askerlerini yenmelerini kutlayan şenlikler düzenlenir. “El Turco” bu şenliğin başrolündedir.

This is a visit to villages "that are ours even though we do not visit them", and lands evocative of our characteristics. This is a visit to villages in the heart of Europe and hidden spots where most of us normally would not stop by even though they are populated by people who call themselves "Turk" while there is no Turk among them. Let's on a trip to those villages situated on evergreen slopes and enshrouded among the mountains.

Village of moena, Italy

This is Tarento, Northern Italy. Situated on the foothills of Manzori Mountains, the village is in close proximity to the Austrian border. Don't let its official name Moena fool you. It is populated by residents called "La Turchia", namely "Turkey". Populated by 3000 people in summer and 15.000 in wintertime, the village holds a Turkish festival in every July.

As a part of the festival, the local people deck their homes out with red flags, and have their children wear Turkish outfits while a janissary band marches along with the residents of the village. The oldest resident of the villages gets to be the Sultan, leading the marching people to honor their ancestors. So why do the people of Moena, who have never been to Turkey and speak no Turkish feel as if they are Turkish? The story dates back to the Siege of Vienna. Rumor colloquially has it that a Janissary member named Hasan, who was heavily injured and about to be frozen to death, took shelter in the village during the 2nd siege of Vienna. The generous people of the tiny village took care of him, made him better and then had him get married to beautiful Marianna. In fact, Balaban Hasan was an esteemed intelligence officer in the Ottoman army. He spoke five or six languages fluently. He had a background of great achievements in the army and most recently he was entrusted by Kara Mustafa Pasha of Merzifon, the grand vizier of the time, with a particular task during the siege of Vienna. He told about his thoughts to Pasha after performing his task on a successful note. However, a death warrant was issued by the grand vizier who had a disagreement with him. The head of the janissaries, who used

to care a lot about Hasan and gave him credit about the disagreement, turned a blind eye to his escape. Marianna of Moena and her sister found him and then let the residents of the village know about it. Then, Hasan adopted the village people who received him with open arms, and decided to reside there. However, he never gave up on his traditions and habits. As he walked around the village in a conventional headwear and with a sword, he shared his knowledge, customs and traditions with the residents of the village. Then one day, Duka's soldiers showed up. They looted the village and started to impose heavy taxes on the people. Hasan, who was not having it, encouraged the people in village to stage a revolt. He taught them how to shoot an arrow and use a sword, and told them all about his warfare know-how. Once the soldiers showed up for the next time, they faced formidable resistance. Thus, Hasan became a hero for the village, and started to be referred to as "El Turco." Currently, the people of Moena consider Janissary Hasan their ancestor, and one of them. On every July, the people of Moena hold a festival to celebrate their victory over Duka's soldiers. And "El Turco" is the star of the show.

Faymonville(Belçika):
İkinci durağımız Belçika'nın Valon bölgesindeki Faymonville köyü. Yaklaşık bin kişinin yaşadığı bu küçük köye “Türk köyü” deniyor. İşin ilginç yanı, burada tarih boyunca tek bir Türk'ün bile yaşamamış olması. Peki ne olmuş da Arden Dağları'nın gölgesindeki Faymonville bu adla anılır olmuş? Bu konuda pek çok rivayet olmakla birlikte, en gerçekçi olanı 16. yy'a dayanıyor.

16. yüzyılda Osmanlı İmparatorluğu'na karşı açılacak savaş için Kilise para toplar. Ancak Faymonville diğer Valon köylerinin aksine, Lüksemburg Düşesliğine bağlı olduğu için ödeme yapmayı reddeder. Bu sebeple Kilise ve diğer çevre köyler tarafından “Hristiyanlık âleminin düşmanı ve Türklerin dostu” ilan edilirler. Kilise'nin verdiği bu cezadan hiç gocunmaz Faymonvilliler. Aksine bu yakıştırmayı benimser, Türk imgelerini kullanmaya başlarlar. Hatta bir dönem kilise çanlarını susturup ibadet çağrılarını ezan taklidi seslerle yaptıkları bile söylenir.

Faymonville Türk dostu olarak anılmanın en büyük faydasını 2. Dünya Savaşı'nda görür. Alman orduları geçtikleri yerleri yakıp yıkarak ilerlerken, köyün girişindeki

Türk bayrağını görüp buraya zarar vermezler. Türklerle “saldırmazlık anlaşması” vardır çünkü. Çevre köylerin aksine Faymonville, Nazi işgaline uğramamıştır.

Günümüzde de köyün meydanında Türk bayrağı dalgalanmaya devam ediyor. Köydeki tek otelin adı Le Vieux yani “Eski Sultan”, köyün tek futbol takımı ise “RFC Turkania” yani “Genç Türkler Birliği” adını taşıyor. Belediye binasının duvarında Türk arması, içeride M. Kemal Atatürk resmi göze çarpıyor.

Her yıl şubat ayında yapılan karnavala civar köyler farklı kostümlerle katılırken, Faymonvilliler ve RFC Turkania gençleri ise Türk kıyafetleri içinde, kırmızı-beyaz al yıldızlı bayraklarıyla geliyorlar.

Faymonville, Belgium

This is the village of Faymonille in the district of Valon, Belgium. Populated by nearly 1000 people, this small settlement is called "Turkish village". Here is the interesting part: Not even one single Turk has lived here. So why was Faymonville situated in the foothills of Arden Mountains called that way?

While there are many rumors about it, the most realistic one dates back to the 16th century. The church collects money for a war to be waged on the Ottoman Empire in the 16th century. However, Faymonville, unlike other villages in Valon, refuses to make a contribution as it is affiliated to the Duchess of Luxembourg. That is why the church and other neighboring villages declare them "the enemy of the Christian world and the ally of the Turks."

The people of Faymonville never take offense at being punished by the church. On the contrary, they like being associated with the Turks, and stated to use Turkish images. In fact, it is reported that they used to imitate Islamic prayer calls, silencing the church bells.

Faymonville reaps the benefit of being called an ally of the Turks the most during the World War II. As the German army moves forward, ravaging through wherever they go, they see the Turkish flag by the entrance of the village and avoid doing it harm. It was because Germany had a pact of non-aggression with the Turks. Unlike the neighboring villages, Faymanville is never raided by the Nazis.

Currently, a Turkish flag continues to wave in the square of the village. The only hotel in the village is called Le Vieux, meaning "Former Sultan" while the village's sole football team is "RFC Turcania", which stands for "Union of Young Turks." A Turkish coat of arms catches one's attention on the wall of the city hall, along with a picture of M. Kemal Atatürk.

While the neighboring villages join the annual festival held in February in their regular outfits, the people of Faymonville and the young members of RFC Turcania wear Turkish clothes and bring red and white flags with the star and crescent.

Ipthausen(Almanya):

Üçüncü durağımız, Almanya'nın Bavyera bölgesinde köy görünümüne küçük bir kasaba olan Ipthausen. 250 haneli köyde tek bir Türk yaşamıyor fakat burası resmî yazışmalar hariç “Küçük Türkiye” olarak adlandırılıyor. Vaktiyle Wolfgang Klein isimli bir aşçı tarafından yazılıp bestelenen “Benim Küçük Türkiye'm” şarkısı ise yıllardır köylüler tarafından marş gibi okunuyor.

Köye neden Türkiye dendiği konusunda elle tutulur bir bilgi yok. Vaktiyle köylüler bir heyet göndererek Türkiye'deki arşivlerde araştırma yaptırmışlar ancak kesin bir bilgiye ulaşamamışlar.

İşin sırrı, 1754 yılında inşa edilen Walfhart Kilisesi'nde gizli gibi görünüyor. Kilisenin tavan yağlıboya resminde, ellerinde hilalli sancaklar bulunan yeniçeriler ve hilalin hemen üzerinde ise melek figürleri yer alıyor. Yeniçeriler tabloda kurtarıcı olarak resmedilmiş. Tablonun sağ tarafında ise elinde buhar tüten bir kap taşıyan kadın resmi var. Kabın içindekinin kahve olduğu düşünülüyor. Resmin yapılış tarihi, kahvenin Doğu'dan, yani Türkiye'den Avrupa'ya gelişyle örtüşüyor. Rokoko ve Barok sanatın hâkim olduğu kilisenin sol duvarındaki minber ise oldukça dikkat çekiyor.

It all seems to come down to the Walfhart Church built in 1754. The oil painting on the ceiling of the church displays janissaries holding a flag with a crescent on top of which is angel figures. The Janissaries are portrayed as saviors in the painting. On the right hand side of the painting is the picture of a woman holding a cup that gives out smoke. The cup is thought to contain coffee. The time when it was painted coincides with the time when coffee was introduced to Europe from the East, namely Turkey. Situated on the left hand side of the church where rococo and baroque art styles are dominant, the minbar is pretty intriguing.

Being home to streets named "Haliç", "Marmara" and "Çanakkale", the village is also renowned for a story about "Kuş (Bird) Ali", which was covered by the German newspaper Bild. Resembling a parrot, the bird Beo responds to the questions of passers-by in Turkish, saying "hello", "darling", and "mashallah" (praise be). The bird calls those he dislikes "nut job". One day Kuş Ali disappears and it becomes a topical issue in Germany. When search operations yield no result, another Beo bid is imported from Ceylon to go through training by a Turkish family's side in Stuttgart to speak Turkish. Having graduated with flying colors after being able to speak the language, the bird starts to serve as Kuş Ali-2 in the village.

Turkeye(Hollanda):

Bu kez Hollanda'ya düşüyor yolumuz. Belçika sınırında, Oostburg yolu üzerinde “Türkiye” yazılı bir tabelayla karşılaşıyoruz. Türkiye’den binlerce kilometre uzakta, Osmanlı’nın fetih güzergâhında bile bulunmayan bir coğrafyada, hiçbir Türk’ün yaşamadığı köyün adı “Turkeye”. Hatta bu Türksüz Türk köyündeki bazı evlerin duvarlarında “Ne mutlu Türk’üm diyene” ve “Hoş geldiniz” yazılı tabelalar dikkat çekiyor. Köye ayak basan ilk Türk ise Barış Manço.

Köyün girişinde dalgalanan Türk bayrağının yanı başındaki evde yaşayan fahri elçi Monique Sturm, evini müzeye çevirmiş, Türk kültürünü tanıtıyor. İnce belli bardaktan çay ikram ediyor ziyarette gelenlere. Evin duvarında “Türkiye Elçilik, No:16” yazıyor. Gelelim hikâyesine... Bu konuda da çeşitli rivayetler var. Sturm’un anlattığına göre; 1600’lü yıllarda Hollanda-İspanya savaşı sırasında, İspanyolların elinde esir bulunan Türk forsa ve denizciler Hollandalılar tarafından kurtarılır. Türkler de kendilerini kurtaran Hollandalılara kıyafetlerini ve flamalarını hediye eder. Üç hilalli Osmanlı flamalarını gemilerine çeken Hollandalıları

gören İspanyollar, “Osmanlı buraya donama göndermiş” diyerek geri çekilir. Böylece ülke büyük bir istiladan kurtulur. O günlerin anısına bu güzel Turkeye köyü kurulur.

Turkeye, the netherlands

This is a town in the Netherlands. It is a town welcomes visitors with a signboard that reads "Turkey" en route to Oostburg near the Belgian border. It is called "Turkeye" even though it is located thousands of kilometers away from Turkey, and was never part of the Ottoman route of conquest, and no Turk currently lives there. In fact, some signboards that read "How happy is the one who says I am a Turk" and "Welcome" in Turkish are striking in the Turkish village where no Turk lives. The first Turk to set foot in the village was Barış Manço.

Residing at a home right next to the Turkish flag post by the entrance of the village, the honorary ambassador Monique Sturm has turned her home into a museum, promoting the Turkish culture. She offers tea in an authentic thin waist cup for visitors. The wall at home reads "Turkish Embassy, No. 16". As for its story, there are a variety of rumors. According to what is reported by Sturm, Taken prisoner by the Spaniards during the Dutch-Spaniard war in 1600s, the Turkish galley slaves and seafarers are saved by the Dutch. The Turks give away their outfits and flags to the Dutch for saving their lives. Raising the three-crescent Ottoman flag to the flagpole on board, the Dutch makes the Spaniard retrieve as they think "the Ottoman Empire has sent a fleet there". This saves the country

from a major invasion. This beautiful village of Turkeye is founded in remembrance of those days.

St. Anna ter mulden(Hollanda):

Turkeye köyünün yakınlarında Osmanlı izleri taşıyan bir kasaba daha var: Ter Mulden halkı da Türk olarak anılıyor. Kasabanın tam ortasında, tepesinde kocaman sarık figürüyle tulumbalı bir Osmanlı çeşmesi göze çarpıyor. Çeşmenin yapım yılı 1789.

Hollandalı tarihçi yazar De Brock’a göre çeşmenin hikayesi şöyle: “17. yüzyılın başlarında, bir Osmanlı ticaret gemisi Kuzey Denizi’nden gelerek Sluis Kanalı’ndan geçer ve Ter Muiden limanına yanaşır. Uzun zamandır denizde olan mürettebat aç ve susuzdur, bu sebeple yerli halktan yardım istenir. Bulaşıcı hastalık olabileceği korkusu ile önce gemiye yanaşmaktan çekinir halk. Ancak sonra aralarından birkaç kişi cesaret ederek gemiye yiyecek ve su götürür. Buna karşılık Osmanlılar gemi arması ile Osmanlı sancağını şehre hediye eder. Ter Muiden belediyesi o dönemin süper gücü Osmanlı’ya teşekkür için belediye binasının önüne tulumbalı çeşmeyi inşa ettirir. Yardım alan Osmanlı gemisi İstanbul’a döndüğünde başlarından geçeni Saray’a anlatır. Bunun üzerine yayımlanan ferman ile bu şehirden Osmanlı donanmasına esir düşen olursa bu kimselere forsalık yaptırılmaması

hükmü verilir. Ter Muiden sakinleri de o günden itibaren “Türk” olarak anılmaya başlar.

kurtaran Hollandalılara kıyafetlerini ve flamalarını hediye eder. Üç hilalli Osmanlı flamalarını gemilerine çeken Hollandalıları gören İspanyollar, “Osmanlı buraya donama göndermiş” diyerek geri çekilir. Böylece ülke büyük bir istiladan kurtulur. O günlerin anısına bu güzel Turkeye köyü kurulur.

St. Anna ter mulden- hollanda

There is another village evocative of an Ottoman settlement, near the village of Turkeye. The people of Ter Mulden are referred to as Turks. In the heart of the town, an Ottoman fountain with a water pump and a massive Ottoman-style headwear on top is quite striking. The foundation was built in 1789.

According to De Brock, a Dutch historian and writer, this is how the story of the fountain goes: "In early 17th century, an Ottoman merchant vessel makes her way through the North Sea, and into the Sluis Canal, and berths the port of Ter Muiden. Spending a long time on board, the crew is hungry and thirsty. So, they ask for help from the local people. The people tend to shy away from getting near the vessel as they think the crew might be suffering from a communicable disease. However, some act bravely and bring food and water to the board.

In return, the Ottomans give away the rigging and the Ottoman flag to the city. The city of Ter Muiden has the water-pump fountain built in front of the city hall as an appreciation to the Ottomans, which

were a powerhouse at the time. Once the Ottoman vessel makes it back to Istanbul after getting some assistance, the crew tells about what happened to the court. By the issuance of an imperial edict, the residents of the town taken prisoner by any Ottoman fleet are no longer subject to galley slavery. The residents of Ter Muiden are referred to as "Turks", starting from that day on.

La Coruna:

İspanya liginin güçlü takımlarından Los Turcos lakaplı Deportivo La Coruna ise “Türk” adını sportif karşılaşmalara taşıyor.

Deportivo La Coruna’lı taraftarlar “Türk gibi güçlü” sloganı ve Türk bayrakları ile çıkıyor tüm önemli maçlara. Bu hikâyenin arkasında kim var dersiniz? Tabii ki Akdeniz’i bir Türk gölüne dönüştüren Barbaros Hayreddin Paşa. Galiçya seferleri sırasında çok yakında bulunan La Coruna şehrinin yönetici ve ileri gelenleri gerek Osmanlı’nın gücü gerekse Barbaros Hayraddin Paşa’nın tutumu sebebiyle Türklerle iyi ilişkiler geliştirir. Komşu kent Vigo halkı da bu ilişkilerden rahatsızlık duyar, La Corunalılara “Los Turcos” yani “Türkler” adını takar. La Coruna’lılar buna karşılık “Evet, biz Türk gibi güçlüyüz” diyerek lakaplarına sahip çıkarlar. O gün

bugündür La Coruna tribünleri, Türk bayrakları ve sloganları ile coşar. Deportivo La Coruna ile Celta Vigo arasında oynanan maçlar ise Galiçya derbisi olarak adlandırılır.

La coruna, spain

As one of the formidable soccer teams in Spain, Deportivo La Coruna, nicknamed as Los Turcos, introduces its title as "Turks" in sports.

The fans of Deportivo La Coruna chant slogans like "strong like a Turk" and wave Turkish flags during games. Who do you think lies behind that story? It goes without saying that it is Barbaros Hayreddin Pasha, who turned the Mediterranean into a Turkish lake. The officials and dignitaries of La Coruna develop good relations with the Turkish during the Galician campaigns on the grounds of the Ottoman power and Barbaros Hayreddin Pasha's attitude. The people of Vigo, which is the neighboring town, get bothered by this bilateral relation, and start to call the people of La Coruna "Los Turcos", meaning "the Turks". In return, the people of La Coruna embrace this nickname, taking pride in "being strong like a Turk". Since then, the fans of La Coruna get pumped up by Turkish flags and chants. The games between Deportivo La Coruna and Celta Vigo are called Galician derby.

